

-KASTİ (ANARŞİK) OLMAYAN-
ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

“İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı” Kuruluşu için

ERDEN AYBULUT
BAĞIŞIDIR.

İÇ SAVAŞA SÜRÜKLENEN TÜRKİYE
VE
ANADOLU SİVİL TOPLUM BAKİYESİ BİZLER

KERİM SADİ’NİN KABRİNDE...

TÜSTAV

EYLÜL — EKİM — KASIM '92

YIL: 6 (+ 17) SAYI: 18 (+ 37) 5000 TL. (KDV Dahil)

İÇ SAVAŞA SÜRÜKLENEN TÜRKİYE VE ANADOLU SİVİL TOPLUM BAKİYESİ BİZLER

Anadolu toprakları Ege havzasında Grek Siteleri kurulduğundan beri taa Uzak Asya'dan başlayıp büyük Devletler ve İmparatorluklar hâlinde Kuzey Mezopotamya'ya kadar gelen kadim kasti düzen yanlıları ile kolonyalistler arasında başlıca mücadele alanı -veya arenası- olmuştur. Yani Anadolu aslında insanlık tarihinin biri diğerinin alternatifini olarak ortaya çıkmış iki köklü yaşam biçiminin, kasti ve kolonyalist yaşam biçiminin polarizasyon bölgesi veya sosyal fay hattıdır. (*)

Aynı işi yapan, aynı -resmi- dine inanmakla beraber kasta özel tanrı ve ibadetlere de sahip bulunan ve de birbirileri ile akraba olan insanlardan meydana gelen kast topluluğu insanlığın en eski geleneksel yaşam biçimidir. Ki bunları birarada tutan ve koordine çalışmalarını sağlayan devletler çökse bile -biraz değişikliklerle de olsa- yaşamlarını aynen devam ettirirler. Ve de dışarıdan diğer bazı toplulukları da bünyelerine alıp özümseyerek çoğalıp güçlenebilir, hatta bir askeri kasta dönüşerek devlet bile kurabilirler. Zaten kastların uzun süre devletsiz veya bir devletin hükümlerlik bölgesi dışında yaşamaları mümkün değildir; çünkü pazar'a bağımlı, yani muhtaçtırlar ve de -panteist toplulukların aksine- hırsızlık ölümüne utanılacak ve cezalandırılacak bir olaydır. (**)

(*) Ege Bölgesi'nde yapılan arkeolojik kazılarda ve araştırmalarda ele geçen bazı -muazzam penisli- heykelciklerden, bir zamanlar buralarda da erkek cinsel organının kutsal olduğu anlaşılmaktadır. «Penis»in veya «Erkeklik»in taa Hindistan'dan itibaren pek çok kastın fetişi veya alt tanrısı olduğu bilindiğinden, kasti toplum yapısının zaman zaman Ege Denizi'ne kadar dayandığı anlaşılmaktadır.

(**) «Silâhlı soygun» ise Kastlılar için övünülecek bir olaydır; bir nevi savaş anlamındadır.

Aslında Kast'ın devlet (veya tanrı-kral) indinde temsilcisi olan ve bugün bizde Çeribaşı, Şeyh, Dede, vs. adları ile anılan kişiler topluluğun hem dini, hem yönetsel başkanı, hem de -en azından «batın» olarak- aile büyüğüdür. Ve bunların gücü Devletin veya Tanrı-Kral'ın gücü ile ters orantılı olarak artar veya azalır.

Böyle bir yapıda tabii ki birey diye bir kavram sözkonusu dahi olmaz. Ancak kastların ve ona bağlı olarak kast temsilcilerinin hiyerarşisi ve bu hiyerarşinin en tepesinde de bir Tanrı-Kral veya kadir-i mutlak bir hükümdar sözkonusu olabilir. Tabii buna paralel olarak kast mensubu yaratık için ölümün hiçbir anlama gelmeyeceğini de çıkarabiliriz. Kast mensubu için ölüm ancak geleneklerinin bozularak kastının dağılma tehlikesine girmesi veya kasundan uzak düşmek anlamındadır...

İşte ilk kolonyalistler olan Greklerin karşısında böyle bir kadim çelik çekirdek vardı. Ve onlar bunlara birey insandan, bireysel işçilikten (veya kölelikten) bahsediyorlardı. Akli melekeleri gelişmemiş bu kasti yaratıklara plânla, tarifle iş yaptırmaya kalkıyorlar, zaman mekân duygusu, ruyet feraseti keskinleşmemiş ve biribirlerini daha çok his yoluyla algılayan bu insanlara Tiyatro marifeti ile görerek (veya görsel sanatlar yoluyla) sosyal varlık olmayı öğretmeye çalışıyorlardı. Halbuki onlar daha oyun çocuğu idiler... Akıllarını kullanarak kendi başlarına iş yapamaz, dinsel âyinsel dayanışma haricinde diğer insanlarla birtakım görgü kuralları dahilinde sosyal ilişki kuramazlardı. Onlara ancak oyun oynar gibi ibadet ederlerken tanrı rızasına bir münasip iş yaptırılabilirdi.

Bundan dolayıdır ki çağlar boyunca Greko-Romen kolonyalizmi ve ondan sonra gelen Batı kolonyalizmi bireyselliği yaygınlaştırıp kasti sistemleri ve kastları likide edemedi. Hatta birey toplumunun veya sosyal düzenin en temel ekonomik prensibini bile gerçekleştirilemedi; yani «herkeşe insanca yaşayacakları bir ücretle iş» bile sağlayamadı. Üstelik bilinçli olarak «rasyonel insan» tiplemesi yaparak ilk akıl hastahanelerini ikibin küsur yıl önce açtıkları halde...

Greko-Romen kolonyalizmi biter Batı kolonyalizmi başlarken Anadolu'ya Türkler geldi. Geldiklerinde, bir tarafta en az 2500 yıllık kolonyalist bir düzen, öbür tarafta da onbinlerce yıllık köklü bir kasti düzen vardı.

Orta Asya'dan gelen bu topluluklar arasından panteist-şaman kökenli pek çok birey-insan çıktı. Bunlar İslâmiyet'i ve özellikle Allah, melekler ve öbür dünya kavramlarını çok iyi yorumladılar. Çünkü onlar zaten bu

kavramların özlerinin somut olarak bulunduğu panteistik zon'dan geliyorlardı. Dolayısıyla de insan yetiştirmeyi, birey-insan türetmeyi keşfettiler. Kastlara misafir gittiler ama kastileşmediler. Bizans şehirlerinde konakladılar, onların yöneticileri, papazları ile görüştüler ama kolonlaşmadılar. Bilâkis her iki taraftan da insanları cezbedip bulundukları düzenlerden aşırarak adam yetiştirdiler.

İşte bu çabalar Anadolu tarihinde ilk defa homojen bir sivil toplum zemini yarattı. Ve de bu zemin üzerinde, yani zaten tabanda -sosyo ekonomik bakımdan- entegre olmuş halklar üzerinde Osmanlı hanedanı yaklaşık 500 yıl önce tarihte ilk defa Anadolu -siyasi- birliğini sağladı.

Bu olay aslında Dünya'ya bütün tarihi sosyal çelişkileri aşacak evrensel bir toplum yapısının müjdesini veriyordu. Ancak sonradan gelişen olaylarla kolonyalistlerin hem denizler ve hem de Rusya üzerinden Hindistan'a varmaları ile Amerika ve Afrika kıtalarını yağmalamaya başlamaları ile müjdeciler susturuldular. Bundan sonra Osmanlı Devleti biraz kolonyalist biraz kasti olarak ikili bir politikayla sivil yapıyı kemirerek durumunu kurtarmaya çalışmaktan başka birşey yapamadı...

Bugünkü durum çok daha vahimdir. Kast temsilcilerinden, çeribaşlardan meclis teşkil edip sonra da kolonyalistliğe oynayanlar (Kemalistler) büyük bir şaşkınlık içindedirler, Doğu'daki kast bakiyeleri dirilmişlerdir. Bunların birçoğu da kadim Mezopotamya devletlerinden ve Pers İmparatorluğu'ndan kalma askeri kastlardır.

TC Devleti ise gittikçe daha fazla kolonyalist karaktere sürüklenmekte veya kolonyalistler veya onların kolonları, valileri tarafından ele geçirilmektedir.

Bu durum son tahlilde Anadolu birliğinin sebeb-i vücudu olan Türk sivil toplum yapısının tecridi ve giderek imhası demektir. Yani somutta Sevr anlaşmasında öngörüldüğü gibi önce Türkçe konuşan halkın, yoğun olduğu orta bir yerde tecrit edilmesi, sonra da zaten bütün işlerini İngilizce'den tercüme eden devletin resmi dili ile birlikte ortadan kaldırılması... Ve de Hititler gibi dili ile birlikte ortadan kaybolmuş ikinci Anadolu halkı olmak...

Kastların «suikast» yapmaları tabiatları icabıdır. İsyan etmeleri ise merkezi yönetim bozulduğu, hele kolonyalizme kaydığı zaman en tabii haklarıdır. Çünkü kastlar, kolonyalistler tarafından kolonlaştırılmış mensuplarını kendilerinden saymazlar. Ama tek bir küçük aile şeklinde de kalsa

bir kast veya bir kasti duygu ve düşünce nerede olursa olsun yaşar veya bir yaşam biçimi olarak devam eder. Onlar binlerce yıldır serbest köleliğe ve kolonluğa karşı savaşmışlardır (Yunan Site devletlerinden beri). Onları ancak içlerinden türetilcek birey insanlar -daha doğrusu birey insanlar silsilesi- yola getirir ve kasti yapıyı dağıtır. Yoksa bir taktik araçtan başka birşey olmayan terör ve terörist kavramlarına saldırarak mesele- nin çözülebileceğini zanneden kimi saftirik kalemşorların yaptıkları Don- kişot'luktan başka birşey değildir. Ve de eli kamçılı kolonyalistleri -genel bir «Haçlı Seferi»ne teşvik için- cesaretlendirmekten başka birşey yapma- maktadırlar.

Diğer taraftan kasti halklar binlerce yıl temasta bulundukları kolon- yalistleri -duygusal da olsa- iyi tanır. Aracı veya kolon veya taşeron, yarıcı, ortakçı kabul etmezler. Anlaşacaklarsa da, savaşacaklarsa da tabii ki karşılarında esas kolonyalistleri görmek isterler.

Gerçekten de geniş çaplı düşünüldüğünde Amerikan kolonyalizmini öğrenmek için Türkçe'yi öğrenmenin ve Türkleri dinlemenin hiçbir fay- dası yoktur; bilâkis zararı, zorluğu vardır.

Demek ki Anadolu'da Türkler ve Türkçe varsa, varolacaksa kendine has bilimsel -diğer dillere tercüme edilmesi gerekli- birşeyler söylemeli- dir. Yoksa «bilmemne dağının efsanesi» gibi folklorik yapıtların yabancı dillere çevrilmesi ile bir yere varılmaz. Çünkü bunlar Batılılar için birer bilimsel inceleme malzemesinden başka birşey değildir.

Bizim açıklayacağımız, bahsedeceğimiz bilimsel konular ise bellidir; aşikârdır:

Anadolu Türk Sivil Toplumu Dünya'ya örnek bir toplumdur. Bu örnek önümüzdeki yüzyıllarda bütün Dünya tarafından kabul görecektir. Biz, ecdadımızdan öğrendiğimiz bu örneği ihya ederek şimdiden uygulamaya başlayacağız. Her türlü bilimsel tenkidi yapabilirsiniz. Ama zorbalıkla bizi likide etmeye kalkmayın, yoksa bu tampon Türk toplum yapısı aradan kal- karsa baba kolonyalistlerle baba kastilerin karşışarşıya gelmeleri ile ne olur bilinmez...

Bu konuları gündeme getirebilmek için de herşeyden önce TC Devleti'n- den eli kırbaçlı kölecî tip kolonyalistleri temizlemek gerek... «Önce kastları tedip edelim, sonra durumu düzeltiriz» kafası ile bir yere varılamaz,

Oncelikle yapılacak iş bütün sivil güçlere söz hakkı ve faaliyet alanı tanımadır.

Halbuki halihazır durum bunun tam tersidir. Bugün gizli ve dikkatli bir şekilde başta İngilizce olmak üzere Batı dillerine çevrildiğinden şüphemiz olmayan KATKI Dergisi'ndeki fikirleri Türkiye'de milli bir forumda seslendirmek bile mümkün olamamaktadır. Bir sürü dernek abuk sabuk konularda paneller, kollokyumlar, seminerler, sempozyumlar, vs. yapar ve bunları en geniş biçimde basına aksettirebilirken biz böyle Dünya çapında ciddi ve önemli konuları gündeme getirememekteyiz. Sadece «Aklimızı, içgüdülerimize karşı verdiğimiz savaşımara borçluyuz» şeklindeki temel prensibin seslendirilmesi bile birçok genç insanımızı tüketim toplumunda seks cinnetine veya mistik dinsel cinnetlere saplanmaktan koruyacaktır.

Kaldı ki bizim fikirlerimiz, İnsan (Emek) Bilimi üzerine çalışmalarımız her yönüyle enternasyonel toplantılara tebliğ edilmesi ve Dünya'da yayılatırılması gereken fikirlerdir. TC Devleti'ndeki hangi güç, sadece Türkiye'nin tanıtımı anlamında bile olsa böyle bir kişilik deklerasyonunun yapılmasını engelleyip örtbas edebilmektedir? Bunlar Türkiye'deki herkesi köle gibi göstererek Batılılar indinde kendilerine mevki sağlayan kolonyalistlerden başkası olabilir mi?..

Demek ki bugün herşeyden çok Türkiye'nin sivil bireylerinin, birey-insanlarının kimlik arayışı daha doğrusu tarihteki apaçık enternasyonel kimliklerini yeniden kabul ettirme mücadelesi önemlidir. (*) Ama beyni yıkanmış ve gözü dönmüş kolonyalistler ikibin küsur yıl önceki Grek-Makedon kafası ile bugün artık temel mantık prensipleri bile aşılmış olan bir kafa ile kökleri Hindistan'a, Uzakdoğu'ya kadar uzanan bir sisteme, bir yaşam tarzına savaş açarak ortalığı toza dumana boğmaktadırlar.

Bazı akhevveler de birtakım bilimsel (!) izahlarla beraber kükrüyorlar «yüzyıl da sürse terörle yani kasti isyanlarla savaşacağız» diye...

Halbuki Kanuni Sultan Süleyman döneminde benzer bir ayaklanma yaklaşık 50 yıl sürmüştü. Adını Suhte (talebe), Levent (işsiz, boşta gezen), ve Celali (eşkiya) isyanları koymuşlardı. Ama neticede Devlet birtakım kolonyalist ideolojilerin tahakkümüne girmişti: Bir yandan Batı'nın ekonomik kapitülasyonu altına girilirken diğer yandan bir nevi İslâm kolonya-

(*) Kimlik bunalımı tek bir «efendi» sözcüğünün kullanılışlarından bile anlaşılabilir. Meselâ bu sözcük «efendim» şeklinde bir cevap veya hitap başlangıcı olarak kullanıldığında hürmet ifade ederken, «Ahmet Efendi», «Mehmet efendi» şeklindeki hitaplarda aşağılama belirtisi sayılmaktadır.

lizmine kapılarak Avrupa'yı fethetmek için çıkmıştı. Çünkü bu iç mücadelelerde Anadolu sivil toplumu veya sosyo-ekonomik yapısı tahrip edilmiş ve tarikat-dergâh, tekke, zaviye, lonca, vs. gibi- bütün müesseseleri ile kastlaşarak hem birey insan yetiştirme hem de teknoloji üretme işlevini yitirmişti.

Dolayısıyla «Timar» sistemi de bozulduğundan büyük makyasta kasti mahlûklardan asker tertip edilerek, çıkan «silâhlı soygun» türü Avrupa fütuhâtından (!) yaklaşık yüzyıl sonra kesin dönüş başlamış, tabii bu yenilgilere paralel olarak da bir daha (Cumhuriyet'e kadar) ekonomik kapitülasyonlardan kurtulunamamıştır. İşte bunun içindir ki «Kanunî Devri» birçok tarihçi tarafından Osmanlı İmparatorluğu tarihinde «sonun başlangıcı» olarak nitelendirilir.

Buradan kolayca anlaşılabilir ki «Devlet'le kimse başa çıkamaz, Devlet sonuna kadar mücadeleye veya silâhlı tedip harekâtına muktedirdir» gibi afraların tafraların «blöf» olmaktan öte bir anlamı yoktur. (*) Yani ayaklanan bir kasti yapı ile silâhlı mücadeleye giren bir devlet şayet yıkılmazsa -veya bir dindar otokratın eline geçmezse- belli bir süreç içinde mutlaka karakter değiştirir ve kolonyalistlerin veya kolonyalist ideolojinin eline geçer; son tahlilde de kolonyalizmin metropolünden idare edilir hale gelir ve de giderek yöresel dilin -yani Türkçe'nin- önemi ve anlamı da kalmaz.

Herşeye rağmen son olarak özetle diyebiliriz ki aslında bugün Anadolu toprakları üzerinde kadim Mezopotamya ve Persya kastlarının bakiyeleri ile Bizans ruhu -veya Türkçe konuşan Bizanslılar- savaşmaktadırlar. Anadolu sivil toplumunun ve insanının bunda hiçbir dahli yoktur ve olamaz. Dışarıdan güdümlü bu iki tarafın zoruyla Sevr anlaşması yürürlüğe kalsa da bize bırakılacak ufak bir toprak parçasında -bile- yine cihanşumul bir sivil toplum örneği veya fidesi yetiştirebiliriz.

Çünkü Anadolu sivil toplumunu kuran ve birliğini sağlayan ecdadımızın, erenlerin, abdalların, delilerin, velilerin -metafizikle alakası olmayan- sırrına vâkıfız artık...

K A T K I

(*) Çünkü zaten günümüz Türkiye'sinde de yaklaşık 25 yıldır suhteler, leventler ve celâliler isyan halindedirler... Üstelik Rusların kolonyalist Batı ile Kastî Doğu arasında tampon olma iddialarından vazgeçmeleri ile bu isyanları tahrik eden tarihi gerilimin (polarizasyonun) üzerimizde yoğunlaşacağı gerçeği de üzerinde ciddi olarak düşünülmesi gereken bir husustur.

INSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI

KURULUŞU İÇİN ÇALIŞANLAR DERNEĞİ Geçici Yönetim Kurulu Başkanı Ali Tümer ile Sekreter Cumhur Aksel, Derгимize aşağıdaki açıklama-yı yapmışlardır.

K A T K I

9 Haziran 1992 günü kuruluş başvurusunu yaptığımız Derneğimiz, 31 Temmuz 1992 tarih ve 34-57/154 sayı ile Dernekler Masası'na kaydedilmiş bulunmaktadır.

Buna rağmen mahallî makamların tarafımıza göndermesi gereken tasdikli tüzük henüz (31 Ağustos 1992 tarihine kadar) elimize geçmediği için, tarafımıza yapılan üyelik başvurularını yerine getiremediğimizi üzümlerek belirtiyoruz. Ve de buna paralel olarak -aynı nedenden ötürü- diğer faaliyetlere de giremediğimiz -yani en azından bir bağış makbuzu bile kesemediğimiz- için bize haklı olarak soru yönelten kişilerden özür diliyoruz.

En azından yukarıda belirttiğimiz kaydın gerçekleşmesini, Dünya çapında sonuçlar verecek bir Araştırma Vakfı'nın Türkiye'de kurulmasına önayak olacak bir Derneğin engellenmek istenmediğine dair bir gösterge dir diye düşünmek istiyoruz.

TÜSTAV

**KERİM SADI
ÖLÜMÜNÜN 15. YILDÖNÜMÜNDE
KABRİ BAŞINDA ANILDI**

Resimlerden de görüldüğü gibi 12 Ağustos 1992 günü saat 19.00 sularında KERİM SADI'nin kabri başında ölümünün 15. yıldönümü münasebetiyle bir anma toplantısı yapılmıştır.

Bu toplantıda Ali E. GÜRAN -irticalen- bir konuşma yapmıştır.

Ali E. GÜRAN'ın bu konuşmasını -iki gün sonra- kaleme aldığı şekli ile aynen yayınlıyoruz.

Arkadaşlar,

Biliyorsunuz ki artık komünizm öldü... Ancak ben bunu sadece Sovyetler'le beraber Marksist-Leninist taktiklerin de çöktüğü, boşa çıktığı anlamında söylemiyorum. Komünizm tüm anlamları ile anlamsızlaşmıştır.

Çünkü en başta komün sözcüğünün galat bir ütopye olduğu, bu anlamda bir insan topluluğunun tarihi veya tarih öncesi hiçbir devirde var olmadığı, ileride de hiçbir tarihi aşamada ve hiçbir kalitede gerçekleşmeyeceği açıkça ortaya çıkmıştır.

Eşit insanların kardeşçe çalışıp kardeşçe bölüşerek birarada yaşadığı topluluk anlamındaki «komün» kavramı aslında meşhur kanlı Fransız ihtilallerinin çaresiz insanlara gördürdüğü galat bir halisünasyondan başka birşey değildir. Çünkü bu kavram ile kurgulanan bir topluluktan, realitede bir yaşam tarzı değil ancak anarşi çıkar.

Aslında insanlar varolduktan itibaren önce ritm tutarak zamanı sıralamışlar, sonra da mekânda önce kastlar halinde sonra sınıflar ve toplumsal katmanlar halinde kalite sıralanmasına girmişlerdir. İleride de tek tek birey olarak iyi sıralanarak mükemmelliğe varacaklardır.

İşte tanrı kavramının hikmet-i vücudu da insanlık var oldukça olacak olan bu sıralanma durumudur. Çünkü insanları bir tanrıya yönelten bu sıralanmış durumlarıdır.

Komün kavramında bir sıralanma özelliği yoktur. Yani insanlar da hayvanlar gibi bir kategorinin üyeleri olarak düşünülür ve dolayısıyla tanrıya da devlete de yer verilmez... Halbuki İnsanların -kozmetik emek dahil- emek kalitelerine göre olan sıralanmalarındaki bir yanlışlık aynı zamanda devletin bozulması, dinî inançların ve ahlâkın bozulması anlamındadır; ki böyle bir durumda isyanlar ortaya çıkar ve giderek ihtilaller kaçınılmaz olur.

Arkadaşlar,

Aynı zamanda artık -teorik- Marksizm de aşılmıştır. Çünkü prensipal hataları çıkmıştır. Bu hataların en köklüsü, emek kavramını iş ile özdeş görmesi ve insan çabalarının tümünün pazar malı veya «meta»ı olduğunu düşünmesidir; ki bunun sonucu olarak koskoca bir «üstyapı» müessesesi olan dini yok veya galat-ı rüyet saymıştır. Bu yanlış varsayım Batı düşüncesine taa antik Grek uygarlığından bakiyedir. Ve «düalizm» denilen düşünce ve de «lâiklik» denilen sosyete hastalığından mütevellit bir saplantıdır. Çünkü insanlığın, daha doğrusu insan toplumunun yani kasti düzenin başından itibaren pazar, tapınaktan ayrılmamıştır; aslında pazar aynı zamanda bir yiyecek deposu olan tapınaktan doğmuştur.

Ama Greklerde pazar tapınaktan tamamen ayrılınca yani lâiklik adı altında iş ile ibadet ayrılarak kastlar dağıtılıp bireysel kölelik devri açı-

linca insanın nasıl yapılandığı unutulmuştur. Yani genellikle tapınaklarda harcanan -ama ürünleri, yani yarattığı manevî değerler ve sanat değerleri mutlaka pazara akSEDEN- kozmik emek unutulmuş ve yok sayılmıştır.

Böylece insanlar resmen apriori olarak varolmuş ve görüp taklit ederek gelişebilecek olan yaratıklar -yani evcil hayvanlar- gibi algılanmaya başlanmıştır... Bundan böyle tapınaklarda çalışan insanlar emek harcamaz, tam tersine tanrıdan güç alan, Tanrısal, insanüstü veya metafizik varlıklar olurlarken pazardaki insanlar da ancak satılabilen davranışlar gösteren yaratıklara dönüştüler. İşte bu iki ayrı ana Sektöre (pazar ve tapınak) mensup üyeler birbirinden tamamen kopuk düşünceler ürettiler ve yaklaşık iki küsur bin yıldır insanların kafasını -lâiklik adı altında- ikiye bölerek sağlıklı düşünüp sistematik bir dünya görüşüne ve kişilik bütünlüğüne varmalarını engellediler. Ve bunun sonucu olarak da insanlığın yaşamından suçlular ve deliler adı altında iki kurban kategorisi ayrıldı; yani bugün bize insanlığın normal yaşamının bir parçasıymış gibi gelen hapishaneler ve tımarhaneler ortaya çıktı.

Bugün de dünya çapında tek bir resmi ideoloji yani Batı kolonyalizmi bizlere serbest (!) pazara dayanan bir global Dünya düzeninden söz etmektedir. Ama yüzlerce çeşit -ve birbirine rakip- tapınaklarda neler yapılmakta, neler tertiplenmektedir acaba?...

Bu çabaların serbest (!) pazara yansımalarının maddi etkisi olmayacak mıdır? Yoksa bu etkinin gücü ihmal edilebilir düzeydemidir? Ekonomistler niye üzerinde çalışmazlar veya çalışamazlar acaba?... Bir özgür birey hangi tapınağa bağlanmalıdır ki pazar alışverişinde kârlı çıksın? Hangi bağlantı daha yüksek prim yapıyor? Bunun da görünmez birçok borsaları yokmu? İnsanların tanrı aşkına yarattığı değerler yanında tüketim için yarattığı değerlerin oranı nedir acaba?...

İşte Arkadaşlar, gelecekteki global Dünya Düzeni aslında ancak bütün kozmik emeklerin de ölçülebilir hale getirilmesi ve hesaplara katılması ile gerçekleşecek «iyi sıralanmış bireyler» şeklinde olacaktır. Yani 'o zaman ne kast, ne sınıf ve sosyal katman, vs. kalacaktır.

Fakat ne yazık ki ülkemizdeki yöneticiler, devlet adamları bu gidişatı anlamaktan -maalesef- âciz görünüyorlar. Öyle ki meselâ bana çok acı gelen şu traji-komik durumu burada size belirtmeden geçemeyeceğim: Batı kolonyalizmine kendilerini adam gibi göstermek istigrarı içinde kıvranan ama kendilerinin varoluş sebebini unutmuş bazıları, Anadolu sivil top-

lumunun ve birliğinin sebebi hikmeti olan insanlık timsali ulu kişileri, gerçek adamları, onların kişiliklerini deforme ederek kullanmaya kalkmaktadırlar. Anadolu erenlerini, velilerini Batı kolonyalizmine «savaşma sevis» diyen aşk çocukları, seks çocukları imişçesine takdim etmektedirler. Ve meselâ kesin kararlı ve niyetli bir tüketim karşıtı olan çilekeş Yunus'u, tüketim toplumlarının metropolünde yılın adamı ilân ettirmektedirler...

Arkadaşlar, burada yatan kişi Türkiye'de yetişmiş en büyük komünist ve en büyük Marksisttir. Ama O aynı zamanda büyük bir dilci, edip, tarihçi ve filozoftur. Fakat bence O herşeyden önce büyük bir adamdır.

Tevkifat yapılamadığı, dolayısıyla polis kayıtlarına geçmediği için burjuva basını tarafından kamuoyuna duyurulmamış da olsa Türkiye'de en temiz ve en gizli komünistliği O yapmıştır. Meselâ Takrir-i Sükun Kanunu'ndan sonra bile evinde matbaa kurarak «Kızıl İstanbul» ve «Orak Çekiç» gibi iki efsanevi gizli yayını gerçekleştiren de O'dur. Yani diyebilirim ki Türkiye'de bütün şartlar uygun olup da Marksist-Leninist anlamda bir ihtilâl olsaydı bu ancak O'nun liderliğinde gerçekleşebilirdi. Tabii bu benim şahsi görüşüm; bundan böyle -post kavgası bittiği için- Türkiye'de sosyalizm veya Türkiye'de komünizm üzerine yapılacak olan daha objektif inceleme ve araştırmalardan sonra netleşecektir.

Kendisi soyut olarak devlete karşı daima şüpheli olmuş, onun metafiziğe daha doğrusu irrasyonelliğe giden tanrısal karakterinden çekinmiş, somut olarak da devletlerarası ilişkilere girmekten dikkatle kaçınmıştır. Bu yüzden de bir dönem Troçkistlik'le suçlanmıştır. Dolayısıyla Sovyet Devleti ile TC Devleti arasında daima bir çekişme aracı olmuş olan TKP yönetim mevkilerinden uzak durmakla beraber Komintern ile (veya Sovyet Devleti ile) ilişkisini -gerçek anlamda- ser verir sır vermez işçi kökenli yetkili kişilerle (ki bu vesileyle Hüsamettin Özdoğu'yu ve kardeşi Semiha Hanım'ı saygıyla anarım); TC Devleti ile de provokasyonlara tevessül ve tenezzül etmeyecek şerefli ilerici aydınlarla sürdürmüştür. Fakat pek tabiidir ki bunlar arasından bir veya en fazla iki aydın geçen ajan provokatör de çıkmamış değildir...

O aynı zamanda Marksizm teorisi hakkında gerçek bir otorite idi. Kendi teorik yayınları dışında Türkiye'de bu konuda yayınlanmış pek çok eseri kendisi önermiş ve pek çoğunu da kendisi redakte etmiştir.

Kerim SADI'nin bana verdiği emek daha çok kozmik emektir. Verdiği ansiklopedik, tarihi ve terminolojik bilgiler dışında O esasta bana

etiks (Töresellik: Ruhi denge veya kararlılık: Meleke gücü: Davranış disiplini) kazanmam ve etiks'ime güvenmem için yardım etmiş ve örnek olmuştur. Yani O'nunla her türlü esprinin, hoşlaşma âyinlerinin veya serhoşluklarının üstünde, iki ayrı ruh olarak, soyut kavramlar üzerinde tam anlamıyla mantıki bir ilişki kurabilmişizdir. Onun şartlarında o yaşlarda paranoyak olmadan sağlam melekelerle çalışır vaziyette bir insana rastlamak kolay değildir. Çünkü çok ender insan o şartlarda sağlam olarak o yaşlara kadar gelebilir. Dolayısıyla O'na rastlamış olmam ve O'nun tecrübelerini ağzından dinlemem benim için büyük bir şanstır. Ama keşke dil ile, edebiyatla, tarihle, hatta felsefe ile uğraşan kişiler O'nunla buluşabilseydi ve onun etiks'inden ürkmeyip onunla -yakın- çalışabilseydi diyorum; müstesna bir «sanat değeri» üretimi durmaz veya duraklamazdı. Çünkü ben O'nun Türkçe'yi kullanımına ve yazdığı küçük hikâye gibi yazılara hayran olmuş ama bu konularda O'nu -sembolik mantık ile düşünme alışkanlığımdan dolayı- taklit dahi edememiş beceriksizin biriyim...

Arkadaşlar; mezarlıklar, insanların öbür Dünya ile yani panteistik zon ile temas yerleridir. Yani kökenlerini, kültürlerini (ilk insanlık kültürü) hatırladıkları yerdir. Onun içindir ki mezarlıklardan transit de geçseler insanlar konuşmak veya ritmik sesler çıkarmak (şarkı söylemek, ıslık çalmak gibi) mustarlığına düşerler. Yani -sıralamayla ilgili- akli melekelerini veya hiç olmazsa ritm melekesini çalıştırırlar. Çünkü ölüm kavramı insanlığa ters bir kavramdır; insanlık, canlılığın temel içgüdülerine karşı geldiği için varoluşundan beri ölümsüzlüğe angajedir veya yöneliktir.

İşte dualar da bu mustarlık durumunun, sonradan kazanılmış -estetik, moral- normlara göre şekillenirilmiş halleridir.

Onun için, şimdi Kerim SADİ'nin kabri başında saygı duruşuna geçerken diyorum ki, Panteist iseniz Kerim SADİ'nin ruhu ile ve diğer ruhlarla konuşun; politeist iseniz öbür Dünya ile ilgili tanrılardan yardım ve sefaat dileyin; monoteist iseniz -son peygamber- Hz. Muhammed aşkına Fatiha okuyun...

TUSTAV

**AŞAĞIDA İÇERİKLERİNİ VERDİĞİMİZ DERGİMİZİN
ÖNCEKİ SAYILARINDAN İSTEYENLER
SEÇKİ YAYINCILIK ADRESİNE BAŞVURABİLİR**

SAYI 1 (+37) — HAZİRAN, 1988

- ★ Anti-Kolonyalist Mücadeleye Başlarken ★ «Devlet Terörü», «Kontrgerilla», «Pişmanlık Yasası» ve «TBKP» Kavramlarına Metodist Bir Yaklaşım veya «Komünist Parti» Aksesuarlı «Demokrasi»cilik Oyununun Deşifrasyonu
-

SAYI 2 (+37) — EYLÜL, 1988

- ★ Başta Sovyetler Birliği Komünist Partisi Olmak Üzere Nâbi Yağcı (Haydar Kutlu) ve Nihat Sargın ile İlgilenen Tüm Komünist Partilere ve Progresist Kuruluşlara DEKLARASYON ★ Ali Ergin Güran'dan Açıklama
-

SAYI 3 (+37) — ARALIK, 1988

- ★ Legal Komünist Parti Kurmaya ve Kourdurmaya Tevessül Edenlerin DİKKATİNE!.. ★ Eski Bir «Meraklı»nın İtirafı
-

SAYI 4 (+37) — MART, 1989

- ★ Batılı Düşünörlere ve «Klâsik Marksizm»in İdeologlarına «BİLMECE» ★ Ali Ergin Güran'la MÜLÂKAT ★ Truva Atı Uygarlığı
-

SAYI 5 (+37) — HAZİRAN, 1989

- ★ Hayret Bir Şey... ★ İnsanlığın Selâmeti İçin 2.. Din Reformasyonu Şartır! ★ Ali Ergin Güran'dan Önemli Açıklamalar
-

SAYI 6 (+37) — EYLÜL, 1989

- ★ Ali Ergin GÜRAN'dan Diyalog Şeklinde Çok Önemli Açıklamalar: Büyük Bilim Cahit ARF Neden Konuşturulmuyor?! - Haydar KUTLU'nun Zavallılığı... - «İnsan Bilimi»nin Mümkün Olduğunun İspatına Dair (Orijinal Bilimsel Çalışma)
-

SAYI 7 (+37) — ARALIK, 1989

- ★ İnsan (Emek) Bilimi veya Bilimsel Teorisi'nin Temel Postülât ve Bazı Kanunları ve Bunların Pratikteki Sonuçları Hakkında
-

SAYI 8 (+37) — MART, 1990

- ★ «Gorbaçov Tavrı»nın Pratikteki Görünen ve Muhtemel Sonuçları Üzerine... ★ İnsan (Emek) Teorisi'nin Şematik Gösterilişi ★ Bir İyi Bilene Sorduk: Yılbaşı Tebriğindeki Sır Nedir?
-

SAYI 9 (+37) — HAZİRAN, 1990

- ★ Gerçek Monoteizme Ulaşmak için Putperestlikle Mücadele Daim Olmalıdır! ★ İslâmiyeti Senteze Ulaştırarak Greko-Romen Kolonyalizmine Son Veren «Türk Ruhu»nun Sırrı Neydi?! — Tüm İnsanlığın Bilgisine —
-

SAYI 10 (+37) — EYLÜL, 1990

- ★ Panteistik Dünya'nın KEŞFİ, Düalistik Batı Düşüncesi'nin İPTALİ ★ İnsan Teorisi Işığında «BAŞKANLIK» ★ «Sivil Toplum» ABD'nin Bugünkü Serencamı
-

SAYI 11 (+37) — ARALIK, 1990

- ★ Manzara-i Umumiye» ve «Ne Yapmalı» - Ali E. Güran ile Diyalog
★ Amerika'dan Gelen Son Mesaj ve Cevabı
-

SAYI 12 (+37) — MART, 1991

- ★ İnsan (Emek) Bilimi Çağına Girilirken Türkiye'de Dayatılan Gündem Maddeleri Hakkında Mülakat
-

SAYI 13 (+37) — HAZİRAN, 1991

- ★ Sovyetler Birliği'ndeki Olay «Glasnost»mu? Konspirasyon mu? ★ Seks, Sevgi, Aşk, Evlilik, Aile Gibi Mistik ve Dogmatik Kavramlar Üzerine — Sorulamayan Sorulara Gelişigüzel Cevaplar —
-

SAYI 14 (+37) — EYLÜL, 1991

- ★ İnsan (Emek) Biliminin Metodolojisi ve Klâsik Tarih, Sosyoloji, Psikoloji, Ekonomi Branşları Üzerindeki Etkileri Hakkında ★ «Çağrı»
-

SAYI 15 (+37) — ARALIK, 1991

- ★ Yeni Hükümete Arz-ı Hal ★ Devlet Provokasyonları'nın Tarihçesinden —Klâsik bir özeleştirî şeklinde kaleme alınmış— İnce Bir Kesit
-

SAYI 16 (+37) — MART, 1992

- ★ Ali TÜMER'e Açık Mektup ★ İnsan (Emek) Bilimi'nde Devlet'in Evrensel Tanımı
-

SAYI 17 (+37) — HAZİRAN, 1992

- ★ «Olümünün 15. Yıldönümünde» KERİM SADİ Türk Düşünce Tarihinde Pozitif Bir Varlıktır. ★ İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu İçin Çalışanlar Derneği
-

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

KURUCULARI :

**A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)
ALİ ERGİN GÜRAN**

**Sahibi :
Ali METE**

**Genel Koordinatör :
Ali TÜMER**

**Dağıtım - Haberleşme Sorumlusu :
Tel. : 341 01 65
Mahmut AÇIKSÖZ**

**Yazı İşleri
Müdürü :
Cumhur AKSEL**

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlan Kabul Edilmez.

**Adres : Acarlar Sitesi, L Blok, D. 52,
Y. Dudullu, Ümraniye - İSTANBUL**

Yazışma Adresi : Klodfarer Cad., 8-10/2, Cağaloğlu - İSTANBUL

**Dizgi - Baskı : EKİM Matbaacılık Ambalaj Sanayi
Tel. : 518 06 46 - 518 24 58 Fax : 517 37 98**

**Dağıtım : SEÇKİ YAYINCILIK - Cerrahpaşa Cad. No: 1
Işık Pasajı B-6 Aksaray - İstanbul
Tel. : 586 77 05**

Son Baskı Tarihi : 4.9.1992